

τὴν διαλέξει γιὰ παντοτεινή του σύντροφο, σχὶς γιὰ τὸ χρῆμα της, μᾶς γιὰ τὸν καλὸ τῆς χαρακτῆρα, μᾶς τὴν σγαπήση καὶ ς τὴν ἐκτιμήση, ζητοντας σ' αὐτῆι μῖτ σύμβουλο, μιὰ φίλη εἰλικρινῆ κι' ἀφωσιωμένη, καὶ σχὶς μιὰ σκλάδα η ἄπλως καὶ μόνον ἔνα δργανο ήδονῆς.

***

Μὲ ἀγάπην Μ. Τ. Χ.

Ἡ δἰς ΚΙΚΗ ΧΑΤΖΗΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ (Καθάλλα), μᾶς γεάρε : «Ἀγαπητὸ μοῦ «Μπουκέτο». Τοῦμῶ κι' ἔγω, εἰς απάντησην τῆς κοινωνικῆς ἐρένης περὶ τοῦ ιδανικοῦ συζύγου, νά σᾶς γράψω μόλιγ μόνον λόγια, φθορουμένη μῆπως μὲ πολλὰ μουντζουρώσω τὸ πολύτιον λόγια, χαρτὶ τοῦ ἀγαπητοῦ «Μπουκέτου» μας καὶ ἀπασχόλωσ τοὺς πολυσχολίους στοιχειοθέτεις αὐτοῦ μὲ φυλαρίεις καὶ άνοησις. Εἰς τὴν ἀτελή ἀνθρωπότητα, τελείος ἀνθρωπος δὲν ὑπάρχει. Συνεπώς ἀπόλυτως ιδανικὸς σύζυγος δὲν ὑπήρξε, δὲν ὑπάρχει καὶ δὲν θὰ ὑπάρχῃ ποτέ. Εἴγω τὸν σύζυγο μου τὸν θέλω νῦν ἔχη τὰ ίδια προτερημάτων ποτὲ ἔχω κι' ἔγω καὶ τὰ ίδια μὲ μένα ἀλατημάτων, τὰ δόπια ν' ἀναγνωρίζῃ καὶ νὰ δηλωτοῦ, ὅπως τὰ ἀναγνωρίζω καὶ τὰ δόμολογω κι' ἔγω, σύντος ὥστε δὲν ἔνας μας κάννη ἔνα παρόπτωμα, ὃ ἀλλοὶ νὰ συναγωρή καὶ νὰ παραδέληπτ. «Ἐστι ὁ βίος μας θὰ εἶνε συνεχῆς ἀγάπη καὶ ἀνθεύπαρτος μέχρι τέρματος. Διὰ τὸ ζῆται μου πλούτου, δὲν μὲ πολυμέλει, γιατὶ εἰδα πολλοὺς πλουσίους γαμπρούς καὶ σὲ μικρὸ διάστημα, νά κατανοῦνται φτωχούς νά γίνωνται πλούσιοι.

Κική Χατζηπαναγιώτου

***

Ἡ δἰς ΠΟΛΑ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΥ (Άρτα), ἀντί ἀπαντήσεως, μᾶς στένει τὴν παραμάτην...πανταχούνα :

Κύριοι άνδρες!... Μέσα στὰ τόσα σας ἀλατημάτων, δὲν περιμένω νὰ ἔχετε καὶ τὸ τῆς περιεργίες. Γιατὶ, τὶ ἀλλο, ἔτος ἀπό μιὰ μεγάλη περιέργεια, μπορεῖ νάνται ἡ ἔρωτος σας «Ποιος εἶνε δὲν ιδανικὸς ἀνδράς» : «Ἡ μῆπως πρόκειται νὰ συμφωρώθητε μὲ τὴν Α ἢ Β γνωμή; «Οχι, σχι, ἀλλά, διαθέσαντος τὰς γνωμίες μας — σάν νὰ σᾶς βλέπω — θὰ στραβωμούσουνται καὶ τὸ μάς ἔλεεινολογήτη! » «Ε ! ναι, λοιπόν, ἀποθέλετε τὸ ἔγωστικό καὶ εἰρωνικὸς ψός σας, ὅπλωσιό της μὲ δέκα σκόδες γύρα καὶ σπινθηρούθολο πνεύμα καὶ θὰ γίνετε, μῆδεν ἔνος ἀερούμενου, «δανικού». Ανεχθῆτε τὶς γκρίνες τῆς γυναίκας σας, σταθῆτε εἰς στάσιν προσσοχῆ, δὲν σᾶς μιλάτη, καὶ θὰ εύτυχηστε στὸ γάμο σας. Π. Στεφανοπούλου

***

Ἡ ὑπὸ τὸ φενδύνιον «ΕΠΑΡΧΙΩΤΟΠΟΥΛΑ» (Ολυμπία), φίλη μας, μᾶς δικαῖα :

Κύριε Διευθυντά. Πρώτα ἀπ' ὅλα θεωρῶ καθημένο μου νὰ σᾶς ἐκφράσω τὰς ποι εἰλικρίνεις μου εὐχριστίας για τὸ ὥρασον σας περιοδικο, ποὺ χρόνια τώρα διατίθαζω, καὶ νὰ φωνάζω ἐνθουσιασμένη ἔνα εὔγειες τοὺς κ. κ. συντάκτας σας, ποὺ τόσο τίμια ἔργαζονται γιὰ νᾶ μᾶς παρουσιάσουν στὸ «Μπουκέτο» τὴν ποι ἐκλεκτὴ ὥη. Ούσο γιὰ τὸ ἔρωτημά σας «Ποιος εἶνε ὁ ιδανικὸς σύζυγος καὶ ὁ ποι εὐτυχισμένος γάμος», σᾶς ἀπαντῶ ἀπλούστατα : «Ιδανικός σύζυγος γιὰ μένα θὰ εἶνε ὁ ἀνδρας τῶν δόπιον θ' ἀγαπητού. Νομίζεις δὲν εἶναι γάμος μὲ ἔνα τέτοιον σύζυγο, θὰ εἶνε εύτυχισμένος. Μὲ ἔκτιμησις «Ἐπαρχιωτοπούλα» (Δ. Γ.)

***

Ἡ δἰς Κ. Γ. Κ. (Αθήνα), μᾶς ἀπαντᾷ :

Ἀγαπητὸ μοῦ «Μπουκέτο». Νᾶτο πάνς φαντάζομαι ἔγω τὸν ίδανικό σύζυγο : Θὰ ήθελα δὲ μέλλων σύζυγος μου νὰ εἶνε ὅχι πολὺ ὥραιος, ἀλλὰ συμπεθητικός, δχ πλούσιος, ἀλλὰ νὰ μποροῦμε νὰ ζούμε μιὰ ζωὴ ἀνέτη. Νά εἶνε ναυτικός, διότι εἶμαι τρέλλα ἐρωτευμένη μὲ τὴ θάλασσα. Νά μὴν εἶνε ζηλάρης, νὰ εἶνε ψαμπαντός καὶ νὰ συμφωνοῦνται οἱ χαρακτῆρες μας, γιατὶ ἐκ τῆς συμφωνίας αὐτῆς προέρχεται η ἀμοιβαία ἀγάπη καὶ στερεώνεται ἡ εὐτύχηση τοῦ γάμου.

Μὲ ἔκτιμησιν.

Κ. Γ. Κ.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Νέες ἀ- παντήσεις.

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

ΤΑ ΕΞΥΠΝΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΥΤΑ

(Απὸ τὰ Λονδρέζικα φύλλα)

· Η γκάφα τῆς ἐπαρχιώτισσας.

Μᾶς ἡμίκαμπην κεφία επὸ τὴν ἐπαρχία φοταῖ ἔναν πόλισμαν πολὺς εἶνε ὁ καλύτερος τρόπος γά νά πάν σε κάπιο προάστειο.

—Θύ πάρης τοῦ Ια τρόμ, τῆς λεε. δὲν πόλισμαν.

—Ἐπειτα ὅμως ἀπὸ γέγην ωραὶ δὲν πόλισμαν τὴν βλέπει νὰ περιέναι ἀκόμη στὴ στάσι.

—Γιατὶ διότις, κυρία μου, τὸ τρόμ ; τὴν ἐφωτ.

—Περιμένω νὰ περάσουν τὰ πρώτα...δεκατέσσερα ! ἀπαντά. ή ἀπελῆς ἐπαρχιώτισσα.

***

· Αντιτήψεις.

Οἱ καλεσμένοι σ' ἔνα γεύμα ἐνοχλοῦνται μὲν ἐπιπλασμένο κόριο, δὲν πότες μιλοῦν μεγαλωσώντας, κοπανώνται δικράς δὲν ἡ σκεπήσιμη συνέπεια, τὸν θροτά τι ἔννοι μὲ τὴ λέξη ἀριστοκράτης.

—Νά που τὸ περιγγάρων, ἀπάντης δὲν πότες κέριος. Ἀριστοκράτης εἰνε ὁ ἀνθρώπος ἐκεῖνος ὁ δέπος δέν γεάζεται γά νά ζητη.

—Μ' ἐπειτα πετε, ἀναφανεῖ τότε ὁ ἀλλος. Γαι τόντα δὲτούς τοὺς ἀνθρώπους τοὺς λέε...λέμητε ...

***

· Μιλοῦν δυὸ φιλενάδεις.

—Πιστεύεις δὲν ὁ Τζάκ σε ἀγαπᾶ πλαγματά;

—Ναι, τὸ πιστεύειν ἀπολύτως.

—Ἀλήθεια ; Καὶ τὶ πράγμα συνδημοφρίησης αὐτὴ τὴ βεβαϊότητα ;

—Μοῦ είτε δη διὰ ποτοῦθη μὰ κένα.

—Α ματ ! Ετού λένε δη. Μή τον πετέψης, ἀν δέν...σκοτωθῇ ...

***

· Τὸ αιώνιον ζῆτημα.

—Πῶς εοῖ φιλενάδεις, Τζάν, τὸ νέο διομάτιο πον νάκεσεις ;

—«Α ! πολὺ ὄφα ! Μόνον ἔνα πράγμα μου δινάται στὰ νεῦρα...

—Ποιό ;

—Η...σπανιωσικά !...

***

· Ενας...ήρωας !...

—Τὸ θυμαὶ σὺν τῷφα : Σὲ νανάκα μου ζρύνια πεζοπόρησα εἶσοι χιλιομέτρα, για νά πάν σε στάσι τα μοστρά ἐνος παληανθρώπου, δὲν ὁ δέπος μὲ εἰλεῖσιντηστησι.

—Καὶ γρύζεις πίσω μὲ τὰ ποδιά .

—Οζ. Μὲ φέρων μὲ τὸ φροτή.

***

· Η χαρά ποὺ προδίδει.

Μεταξὺ τῶν ἐπιβατῶν δενούς ήταν καὶ μᾶς την τὸ παιδάκι την.

—Τὴν ωραὶ λο

δινε τὰ ει

παιδάκι

τὸ δι

καὶ ένη δὲν ἔμπαντε νὰ τοῦ τὸ δώρο, ποτὸν εἰστησόμενον στὸν πάτωμα την τέρατην ποταμούσιαν στὴ στάσι.

—Μαμά !... Τὸ πόρε ο

· Ο διευθυντής ἔνδες ξενοδοχείον στὸ δωματιοῦ.

—Θὰ σᾶς δωστοῦ, κάριε, ένα δωματίο στὸ δωδον... .

—Πολὺ δρώμα, ἀπαντά δὲν πότες καὶ πελάτης. Έγώ πηγανώ τόφα.

***

· Αυτοχία.

—Τὸ τύνας εἶνε τὸ πο διακονικό δικο.

—Γιά μένα εἶνε τὸ πο ἡλίσιο ! Έκει γνώρισα τὸν...άνδρα μου ...

· Κρίμα !...

—Τὶ πορία, λέες δὲν ὁ καταδίκασθεις λωποδήτης στὸ δικηγόρο τον, ποὺ δὲν μπόρεσαιτε νὰ κάψετε τὴν ἀγόρευτον σας μᾶλις θρόξιος η δεσμοῦ...

—Δὲ βλέπω τὶ θηλεός θὰ ἔγαινε τὸν αὐτόν, μάτωτα δὲν πότες καὶ ἀπογόρωγος.

—Απλούστατα : Θά...κωποτονσαν οἱ ἔνορκοι, δὲν ταν κατέθεταν αἱ μάρτυρες δὲν θὰ τοὺς θεούργων, καὶ τοι τὰ διαθετούλων.

ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΕΣ
Διαβάστε στὴν «ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ» τὶς ἀπαντήσεις τῶν νεαρῶν κυρίων γιὰ τὴν «Ιδανική Σύζυγο». Αρχίσαν δημοσιεύμενες ἀπὸ τοῦ φύλλου τῶν Χριστουγέννων.